

עמ"ת 45097/12/16 - יעקוב אזר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט דוד מינץ

26 דצמבר 2016

עמ"ת 45097-12-16

בעניין: יעקוב אזר ע"י ב"כ עוה"ד אביחי חג'בי ויוסי נקר

העורר

- נ ג ד -

מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז
ירושלים עו"ד דניאל זוהר

המשיבה

החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ד' גבאי-ריכטר) מיום 18.12.16 על פיה העורר נעצר עד לתום הליכי המשפט נגדו. כתב האישום מייחס לעורר החזקת סם מסוג חשיש במשקל 56.86 גרם שלא לצריכה עצמית.

לא הייתה מחלוקת בשאלת קיומן של ראיות לכאורה. המחלוקת הייתה אם קיימת עילת מעצר בשל קיומה של חזקת מסוכנות סטטוטורית והאם ניתן לשחרר את העורר לחלופת מעצר.

בית משפט השלום הנכבד קבע כי העורר הינו אדם חולה מאוד וטענתו היא כי הסמים שנתפסו אצלו נועדו להקל על מצבו אך זאת בהעדר אישור רפואי לשימוש בקנביס. בית המשפט ציין כי מדובר במצב דברים קשה עד בלתי אפשרי, בו מצד אחד אין טענה שהעורר סחר בסם מסוכן וכי טענתו שהוא משתמש בסמים לצרכיו האישיים לא נסתרה. אך מצד שני העורר מצהיר בריש גלי כי ימשיך לעשות שימוש בסמים שהוא רואה בהם את תרופתו הבלעדית המקלה על כאביו. בנסיבות אלו חרף העובדה שבית המשפט התרשם לטובה מהערבים אשר הוצעו על ידי העורר וכי לא היה ספק שכוונותיהם טובות, ראה בית המשפט לנכון לעצור את העורר עד תום הליכי המשפט כנגדו כאמור.

לטענת ב"כ העורר טעה בית משפט קמא בהחלטתו מפני שאין מחלוקת כיום שהחזקת הסמים על-ידי העורר הייתה לשימושו העצמי ולכן אין המדובר על מסוכנות סטטוטורית כי אם על מסוכנות נמוכה. כמו כן חרף הצהרות העורר לפני בית המשפט לפיהן הוא ימשיך להשתמש בסמים למכאוביו, הערבים אשר יפקחו עליו ידאגו לכך שלא ישוב על מעשיו. מדובר במפקחים טובים והאינטרס הציבורי כמו גם האינטרס האישי של העורר, מחייבים את שחרורו לחלופת מעצר.

מנגד טען ב"כ המשיבה כי טועה העורר שלא קיימת אודותיו חזקת מסוכנות סטטוטורית, שכן קיימת גם חזקה שכמות הסמים אשר נתפסו אצלו לא הייתה לשימושו העצמי. בנוסף, לעורר עבר פלילי מכביד של 20 עבירות כולל סחר בסמים מסוכנים וכן תלויים ועומדים כנגדו שלוש תקופות מאסר על תנאי נפרדות; שתיים מהן על 60 ימי מאסר והשלישית על 8 חודשי מאסר. מכאן שאף אם המפקחים עשו רושם טוב על בית המשפט, הרי שלא ניתן לרחוש אמון בעורר אשר הוא הנתון הראשון במעלה שיש לקחת בחשבון עובר לבדיקת המפקחים.

צדק בית משפט קמא בהחלטתו כי עומדת כנגד העורר חזקת מסוכנות סטטוטורית, אך לא מהטעם שקבע בהחלטתו. לפי הנמקתו של בית משפט קמא, ברור כי העורר עשה בסם שימוש לעצמו. אם כך המצב, הרי שלא קיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית. שכן לפי הוראת סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996, כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג - 1973 (להלן: "פקודת הסמים") מקימה חזקת מסוכנות למעט עבירה הנוגעת לשימוש בסם או להחזקת הסם לשימוש עצמי. הטעם אפוא שקיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית נעוצה בכך שהעורר החזיק בכמות סם אשר מקימה חזקה לפי סעיף 31(3) לפקודת הסמים שכן החזקת הסמים לא הייתה לשימושו העצמי. עליו הנטל אפוא להוכיח שהוא החזיק בסם רק לצריכתו העצמית, דבר הטעון בבוא היום דרישה והוכחה מטעמו בתיק העיקרי.

בנסיבות אלו מקום בו גיליון הרשעותיו של העורר עשיר בעשרות רבות של עבירות סמים, ביניהם גם סחר בסמים מסוכנים, כמו גם עבירות של נשיאת נשק שלא כדין, פריצה וגניבה, שימוש ברכב ללא רשות ועוד כהנה וכהנה עבירות, צדק בית משפט קמא כי קשה עד בלתי אפשרי לרחוש בו אמון וזאת גם בהתעלם מהצהרתו המפורשת בבית המשפט שהוא ימשיך להשתמש בסמים קשים לצריכתו העצמית. הצהרה זו רק מחזקת את הקביעה שאין מקום לשחרר את העורר לחלופת מעצר.

התוצאה היא שהערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ו כסלו תשע"ז, 26 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.